

D. Jeffries: Poslední z bělochů. Fandění zániku bílé rasy

- CZ24 News | 18. prosince 2023

SVĚT: Donald Jeffries:

Když si na Googlu vyhledáte „Kavkazan“, uvidíte několik obrázků skutečných Kavkazanů, které se střídají se spoustou obrázků nebělochů. Je to podobné, jako když hledáte „Šťastná běloška“. Udělejte to. Budete překvapeni, jaké obrázky se vám objeví. Vlastně možná nebudete. Tohle je nyní očekávaný „nový normál“.

Nikdy jsem se nezapsal jako křížák za práva bělochů. Nerad bych zněl jako bělošský nacionalista, ať už je to cokoli. Ale někdo to dělat musí. Ze všech obřích slonů, kteří se plahočí po rozpadající se krajině Ameriky 2.0, není žádný větší a povinněji ignorovaný než Velká výměna bělochů. Pouze neběloši, jako nedávno Vivek Ramaswamy, mají odvalu toto téma veřejně nadhodit. A zdá se, že pouze těmto vybraným nebílým není jedno, že se to děje. „Probuzený“ bělošský dav má z této vyhlídky radost. Zdá se, že „konzervativním“ typům MAGA to také naprosto vyhovuje. Bývalý předseda Sněmovny reprezentantů Kevin McCarthy přiznal, že se Hloupá strana zaměřila na přilákání nebělochů, než byl sesazen.

Nyní jsem nepopíratelně běloch. To je fakt. „Věda“, chcete-li. Já s tím nemám nic společného. Nechtěl jsem se narodit jako běloch, stejně jako jsem nechtěl vyrůst jen do výšky 180 cm. Nikdo z nás svou etnickou příslušnost neovlivní, takže je směšné, aby na ni byl někdo pyšný. Ale naopak je stejně směšné se za ni stydět. Můžu začít s mantrou „Jsem běloch a nejsem na to hrdý ani se za to nestydím“? Ale díky desítky let trvající propagandistické kampani, kterou nelze popřít, se naprostá většina dnes žijících bělochů stydí. Za to, že se narodili takoví, jací se narodili. Mají kolektivní vinu, jakou svět ještě nezažil, za krivdy skutečné, přehnané i vymyšlené, kterých se dopustili někteří běloši z předchozích generací.

Prozkoumal jsem svůj rodokmen, jak nejlépe jsem vzhledem k dostupným zdrojům mohl. Nikdo z mých předků nebyl v pozici, kdy by mohl vlastnit otroky, i kdyby chtěl. Jsem si jistý, že všichni byli podle dnešních měřítek beznadějně „rasističtí“, stejně jako více než 99 procent bělochů žijících v osmnáctém a devatenáctém století. Naproti tomu například současní Číňané jsou rozhodně rasističtí podle všech měřítek. Na čínských podnicích jsou doslova nápisy hlásající, že černochům je vstup zakázán. Je zvláštní, že to bojovníky za sociální spravedlnost tak málo zajímá. Hollywood, v němž má Čína silné zájmy, se o tomto tématu nehodlá bavit. Ne, místo toho se soustředí na podobné nápisy, jaké existovaly v Americe.

Dnešní mladí běloši, zejména ti, kteří se neochvějně drží své mužské rodné identity a zájmen on/ona, jsou v podstatě občany druhé kategorie. Samozřejmě s výjimkou těch, kteří pocházejí z rodin se spoustou peněz. Ale i ti musejí hrát hru, protože stoupají po firemním žebříčku, který byl drtivě většinou jejich mladých bělošských vrstevníků odňat. Vůči nebílým, zejména černochům, se musí vždy chovat uctivě. Nesmí se vůbec zmiňovat o rase, pokud tím nevyjadřují vinu za svou bělost nebo nesouhlasí s oficiálním narativem, že překážkám a diskriminaci čelí „marginalizované“ osoby „barevné pleti“. Musí uznat pomyslného démona „nadřazenosti bílých“.

Je to hra, kterou musíme hrát, abychom v této orwellovské dystopii přežili. Nasměrovat veškerou skutečnou protibělošskou mentalitu, která ovládá každý podnik a každou vládní agenturu, do hollywoodského „rasismu“, který je namířen proti všem nebílým, zejména černochům, zlými, neviditelnými „bílými nadlidmi“. Jsou jako „bílé klobouky“ QAnonu. Mocní, vyčkávající na svůj čas.

Přesto neovlivnitelní a pro všechny neviditelní. A pomyslete si, že mnozí z těchto věřících v hobgoblina „Bílé nadřazenosti“ se budou vysmívat věřícím v Boha. Posmívají se „vášemu obrovskému kouzelnému muži na nebi“. Stvoření samo o sobě dokazuje existenci Stvořitele. Co přesně dokazuje „bělošskou privilegovanost“?

Většinu bělošských rodičů nedojalo, když se v tolika školách začala zavádět odporná „kritická rasová teorie“. Jaký druh vymývání mozku musel člověk podstoupit, aby sledoval, jak jeho drahocenné dítě v mateřské škole autority peskují za to, že se narodilo se zvláštním „privilegiem“, a pak ho nutí cítit vinu za něco, co ani nedokáže pochopit, natož aby za to neslo odpovědnost? Několik rozzuřených rodičů se postavilo tyranským školním radám, ale ostatní rodiče jen pokorně seděli a sledovali, jak je naši stateční policisté vyvádějí ze schůzí. Pokud je dítě takto indoktrinováno v tak útlém věku, jak těžké bude ho deprogramovat? Nebo ji? To? Vždyť malé děti budou vyzvány, aby oznámily svá zvolená zájmena.

V roce 2008 bylo poprvé v naší historii zaznamenáno více porodů nebílých než bílých. Běloši se už léta rozmnožují pod mírou reprodukce pro přežití. Průměrná bělošská žena má během svého života 1,7 dítěte, zatímco hispánské ženy 2,2 dítěte. Míra reprodukce, která určuje počet dětí nutný pro pokračování druhu, je 2,1. V roce 2022 se bělošským ženám narodilo o 55 000 dětí méně než v předchozím roce, zatímco hispánským ženám o 50 000 více. Spočítejte si to. Není to složitý trend. Nejnovější statistiky ukazují, že běloši nyní tvoří něco málo přes 57 % americké populace. Počet Hispánců vzrostl na téměř 19 procent. Černoši se pohybují kolem 12 procent. Mohou se však utěšovat tím, že jsou v populárních médiích zastoupeni nadměrně.

V roce 1960 bylo téměř 90 procent Američanů bělochů. Nebělošských přistěhovalců z jiných zemí bylo velmi, velmi málo. Hispánci, což je politický slogan, který bude vynalezen až za dalších dvacet či více let, byli neznámí. V Londýně, jednom z velkých kulturních center kavkazské civilizace, bylo v posledních padesáti letech stále více nebělošského obyvatelstva. Pokud věříte lidem, jako je Nigel Farage, běloši jsou nyní v Londýně menšinou. Naštěstí nás ti vždy šikovní „fact checkers“ ujišťují, že jde o „dezinformaci“. Nevím, nikdy jsem tam nebyl a nejsem ochoten se tam přestěhovat, abych to zjistil. Víím ale, že jejich média odrážejí ta naše, s překvapivě vysokým zastoupením nebělochů, zejména černochoů.

Tak jak se to všechno stalo? Jak přesně funguje „velká výměna“? No, bez spolupráce těch, kteří jsou nahrazováni, by to nešlo. Zejména bílé ženy byly podmíněny tím, že mateřství, zejména v kombinaci s těžkou prací v domácnosti, je něco, čemu je třeba se vyhnout. Obrovský nárůst příležitostného sexu a dostupnost interrupcí. Směřování mateřského instinktu ke zvířatům. Feminismus vytvořil „kariéristku“, pro kterou je hlavní prioritou práce, nikoli rodina. Muži si užívali, že jsou první generací, která má možnost mít více sexuálních partnerek. Zнала jsem jen velmi málo mužů z mé generace, kteří neplatili alespoň za jeden, ne-li více potratů. S velkou úlevou.

Ve stejné době byla bílá nukleární rodina ve filmech a v televizi znevažována a demonizována. Herci hrající dospělé děti byli zobrazováni jako ostrakizovaní od svých rodičů a děsící se občasných interakcí s nimi. Z Warda Cleavera jsme se během velmi krátké doby stali Al Bundy. Dysfunkce byla v těchto inscenacích normou a nemělo by být překvapením, že ti, kteří byli vychováni touto propagandou, ji začali prožívat i v reálném životě. Život napodobuje umění. Doslova každá rodina, kterou znám, je prolezlá dysfunkcí. Pokud ztratíte úctu k nukleární rodině, máte jen málo důvodů chtít děti, které jsou základem rodinné jednotky.

Sám jsem tomu trochu propadl. Miluji děti a v ideálním případě jsem chtěl mít velkou rodinu. Ale omezil jsem se na tehdejší „novou normu“ dvou dětí. Jako bílá boomerka jsem byla naučená myslet „zodpovědně“. Děti stojí hodně. Můžeme si je opravdu dovolit? Kolik bílých párů si tuto otázku nepoložilo? Když běloška otěhotní s bělochem, je to často považováno za špatnou zprávu, zejména

pokud nejsou manželé. Zvažují možnosti a často se rozhodnou pro potrat. Neběloši, zejména Hispánci, stejně často považují těhotenství za skvělou zprávu. Dítě považují za požehnání. Největší požehnání. Jejich náboženská víra, která je obvykle katolická, je silnější než sdělení masových médií.

Moje velmi početná rodina je plná bělošek středního věku, které nemají děti. Slyšela jsem libovolný počet bílých příbuzných prohlašovat, že děti nechťejí. Nezapomeňte, že téměř všichni byli vychováni jako katolíci, kde byly obrovské rodiny běžné. Nerozumím tomuto způsobu myšlení, ale můj libertariánský impuls je říct: fajn – je to vaše rozhodnutí. Problém je ale v tom, že k tomuto rozhodnutí nedošlo přirozeně, alespoň v naprosté většině případů. Byly jim vymyty mozky, propagandisticky jim bylo vnuceno toto myšlení. Je to nepřirozený způsob myšlení. A žádná jiná rasa takto neuvažuje. Samozřejmě, protože tolik bělochů toto naprogramování přijalo, porodnost bělochů začala prudce klesat. Což byl základ pro Velkou výměnu.

Velká výměna začala ve světě sportu. Jako sportovní fanatik jsem to viděl na vlastní oči. Byl jsem svědkem toho, jak bílí trenéři upřednostňovali černošské hráče, kteří nebyli o nic šikovnější než jejich bílí konkurenti a často měli ošklivé vlastnosti, které je činily méněcennými. Nedostatek kontroly nad impulzy, což mělo za následek hloupé tresty nebo fauly. Sobectví, zejména ve sportech, jako je basketbal. Upřednostňování sebe sama před týmem. Ne že by v šedesátých letech nebyly sporty plně integrované. I tehdy byli černoši nadměrně zastoupeni, zejména v basketbalu. Ale dnes v NFL a NBA naprosto dominují černoští hráči, z nichž většina jsou afirmativní projekty. Na své pozice nemají ani zdaleka kvalifikaci. Jsou to náhradníci.

Samozřejmě náhradníci za bílé sportovce, kteří dříve dokázali hrát profesionální sport opravdu dobře. Co se s nimi stalo? Kdy běloši přestali být schopni hrát v NFL běžce, receivery a obránce? Bydlím na předměstí Washingtonu. Jednou z největších zdejších fotbalových legend je John Riggins, skvělý running back týmu dříve známého jako Redskins. Zeptal jsem se několika, jak já říkám, opilých bílých fanoušků, co by se podle nich stalo, kdyby Riggins dnes vyšel z vysoké školy. „Víš, že by ho nenechali dělat running backa, že jo?“ „Ne,“ odpověděl jsem. Jemně jim připomínám. „Donutili by ho nabrat objem a blokovat skutečné atlety.“ Obvykle reagují nechápavým pohledem a změni téma.

Jako někdo, kdo hrál hodně sportů, se cítím do jisté míry kvalifikovaný říct, že většina černošských fotbalistů a basketbalistů prostě není tak skvělá. Nejsou zázračně rychlí. Neumějí zázračně vysoko skákat. Ale vypadají na to. Nejsou bílí, a to se počítá. Tohle je přece Velká výměna. Bez velkých bělošských sportovních vzorů je to při ubíjení sebevědomí mladých bělochů mnohem snazší. Těch, kteří byli vycvičeni, aby se se smíchem očerňovali jako „bílí kluci“. V baseballu je situace trochu jiná. Zdá se, že už se nedaří přimět černochoy, aby hráli baseball. Ale pokud se jim to podaří, mají mnohem větší šanci dostat se do první ligy. V opačném případě dovážejí všechny náhrady z latinskoamerických zemí, zejména z Dominikánské republiky.

Zatímco Hispánci jsou vedeni k tomu, aby převzali baseballovou ligu, můj starý obor, informační technologie, přebírají pracovníci s vízy H-1B, většinou z Indie. Byl jsem jedním z posledních bělochů, kteří zůstali naživu, když mě v roce 2018 bez varování vyhodili za to, že jsem pomáhal postiženému kolegovi. Když zavoláte prakticky do jakékoli vládní agentury, zvedne vám to černoška (pokud to vůbec někdo zvedne), která má vždycky nápadný „ebonský“ přízvuk a nevrlé „Promiňte!“ chování. Zkuste z nich dostat nějakou produktivní pomoc. Ale pravděpodobně vydělávají víc než vy. A určitě mají lepší výhody a důchody. Pro průměrného bělocha je velmi těžké získat práci ve státní správě.

Když už mluvíme o Indech, ti dominují v call centrech firem stejně důkladně, jako černošky dominují mezi telefonními zástupci v celé státní správě. Jejich přízvuk je frustrující, i když uznávám, že pravděpodobně mluví anglicky srozumitelněji než průměrný Murrican. Íránci vlastní všechny obchody s koberci. Pákistánci a další běloši jsou tvářemi každého výhodného obchodu. Kde přesně

dnes pracují všichni běloši? Koneckonců, ještě jsme nevyhynuli. Už dlouho se řadíme mezi ohrožené druhy. Zdá se, že to nikoho nezajímá. Není to tak, že bychom byli nějakí obskurní hlodavci nebo násilní predátoři.

Svět zábavy, zejména hudební průmysl, je zcela ovládnut černochy. A opět, při pouhých 12 procentech populace prostě není tolik talentu, aby se mohl uplatnit. Podívejte se na předávání cen Grammy. Je to k nerozeznání od předávání cen BET. Tito interpreti nejsou Chuck Berry, Louis Armstrong, Marvin Gaye nebo Smokey Robinson. Jsou to náhražky Affirmative Action. Neúměrná přítomnost černochů se nyní naplno projevuje ve filmech a televizních pořadech. V reklamách všech formátů vystupují téměř sami neběloši a rasově smíšené páry. Mimosmrtan z jiného světa, který by sledoval naše média, by si myslel, že běloši jsou menšina. A my k tomu směřujeme.

Dokonce i nejoprávněnější ze všech živočišných druhů, sexy běloška, je nyní pod palbou. Po dlouhou dobu naprosto dominantní v celé společnosti, zejména v populární kultuře, jsou nyní nahrazovány i atraktivní bílé ženy. Hnutí za „přijetí tuku“ učinilo z fyzické atraktivity jen další součást „bělošského privilegia“. Takže teď máme obézní modelky spodního prádla a plavek. A neúměrně mnoho z nich není bílé pleti. Což je v souladu s rostoucím počtem zdatných hereček, zpěvaček a mluvčích, kteří nyní nejsou běloši. Pokud se rozhodnou označit velmi bohaté bílé muže, kteří si berou bílé „trofejní manželky“, za „rasisty“, pak je pro sexy bílé kočky konec. Nejsem sám, kdo tvrdí, že pohledná běloška je korunním klenotem lidské civilizace. Ale asi je „sexistické“ to říkat. A „rasistické“.

Dnes jsem viděl tweet od nějaké samozvané MAGA dámy, která má nějakým způsobem přes 100 000 sledujících. To je o 95 000 sledujících víc než já. Asi mi závidíte. Ale nikdy bych nenapsal nějaký ctnostný blábol o tom, že jsem rozhořčený nad tím, že někdo kritizuje mou rasově smíšenou rodinu. Problém je, že na obrázku, který zveřejnila, je jasně bělošská rodina. Její manžel a děti vypadali jako běloši. Takže ten tweet nedával smysl. Každopádně přesto virtuálně signalizovala a stejně jako většina pravice nechce mít nic společného s teorií Velké výměny. Pokud se nám podaří získat více typů Herschela Walkera, aby zpestřili republikány, pozor! Chceme velký stan!

Na pravici není nikdo, dokonce ani v alternativních médiích, kdo by poukazoval na to, jak úspěšná byla Velká náhrada. Tucker Carlson se o tom několikrát zmínil, ale Alex Jones ne. Jak bylo poznamenáno, Vivek Ramaswamy na to sice upozornil, ale žádná bílá veřejná osobnost se k tomu nechystá. Myslím, že ani velký „rasista“ Donald Trump během čtyř let ve funkci nezmínil slovo „běloch“. Zlaté časy emotivních tweetů, porušených slibů a zachráněných černošských rapperů. Znovu opakuji, že nemusíte být hrdí na svou barvu pleti, abyste vyjádřili obavy z jejího postupného vyhlazování. Nejsem „hater“, ale vadí mi budoucnost, která se buduje pro mé děti a vnoučata, pokud budu mít to štěstí, že je budu mít.

Kdyby vám někdo házel kameny na dům nebo vám ničil trávník, snažili byste se ho zastavit? I kdyby nebyl bílý? Kontaktovali byste policii? Kdybyste viděli větší dítě fyzicky napadnout vaše dítě, zasáhli byste? Snažili byste se chránit své tělo a krev? No, tím, že neprotestují proti „kritické rasové teorii“ nebo že bílí rodiče neprotestují proti zjevné diskriminaci, k níž dochází v organizovaném sportu vůči jejich dětem, se vyhýbají svým základním životním povinnostem. Kdyby si většina bělošských rodičů stěžovala na všechny ty zjevné nespravedlnosti, mohlo by to mít výsledky. Stejně jako kdyby si většina bělošských zaměstnanců stěžovala na zjevné zvýhodňování nebělochů, zejména černochů, na pracovišti.

Ale naprostá většina bělošských rodičů mlčí, jako už dlouho. Mlčky vstřebávají všechna katastrofální, protibělošská poselství Hollywoodu. Fandili černošským sportovcům, z nichž někteří se provinili, ale nebyli potrestáni za násilné trestné činy vůči ženám, protože jim byly nadělovány hlavní pozice oproti kvalifikovanějším bělochům. Přijali pozitivní opatření. Dostatečně se postavili proti nucenému autobusovému přesunu studentů, aby ho zastavili. Nezpochybňovali stále častější výskyt párů se

smíšenými tvářemi v reklamě ani neúprosné zobrazování bělochů ve všech formách médií. Bílí muži byli a jsou zobrazováni jako slabí, měkčí a bezcharakterní. Což se do značné míry stali i ve skutečnosti. Opět platí, že život napodobuje umění.

Většina bělochů uvěřila směšné mantře, že „černoši vybudovali tuto zemi“. Dokonce i největší bělošský supremacista ze všech, Donald Trump, toto tvrzení veřejně pronesl. Ne, to rozhodně ne. Jako otroci se nesměli učit kvalifikovaným řemeslům. Tuto zemi vybudovali běloši, většinou etničtí Angličané a Němci. V dobrém i zlém. I po osvobození otroků to byli běloši, jako byl můj pradědeček James Sullivan, který pracoval jako tesař na Washingtonově památníku, kdo tuto zemi vybudoval. Běloši dovolili, aby se absurdní tvrzení o černošských vynálezcích stala hlavním proudem, což vyústilo v absurdní vysokoškolské kurzy „černošských studií“. Hřeben nevynalezl na konci 19. století žádný černoš. Před lety jsem viděl Pocahontasin hřeben ve Smithsonianově muzeu.

Protože běloši tváří v tvář takovým smrtícím dezinformacím poslušně seděli, obrovské společnosti jako Disney si nyní mohou dovolit produkovat remake Sněhurky s protivnou herečkou, která není běloška, v hlavní roli. Postava byla doslova takto pojmenována kvůli své ultra bílé pleti. Takže je to Sněhurka. Malá mořská víla je nyní černá. Stejně tak Kleopatra. Nějaký bílý mužský anglický král byl ve filmu Netflixu přeoobsazen, „zčernal“ na černošku. A přestože všechny tyto „Woke“ zřůdnosti prodělávají tuny peněz, těm, kdo je natáčejí, je to zřejmě jedno. Jak jsem upozornil ve své knize Survival of the Richest (Přežití nejbohatších), v sázce jsou jiné, mocnější agendy. Na ziscích nezáleží, když je systém naprosto zmanipulovaný.

Bývalý hráč Washington Wizards Gilbert Arenas reagoval na poslední násilný výpad černošského hráče NBA Draymonta Greena proti bílému hráči NBA Jusufu Nurkičovi prohlášením: „Postarám se o ty Evropany jednoho po druhém... Dělejte si, co chcete!“. Je velmi snadné předpovědět, že nad tímto opovržením hodným výrokem se nikdo vůbec nepohorší. Představte si jakéhokoli vysloužilého bělošského sportovce, který obhajuje, aby se bělošští hráči „postarali“ o Afroameričany. Nevraživost, kterou zřejmě všechny černošské celebrity cítí ke svým bílým konkurentům, sahá daleko do minulosti. A nikdy se jí žádná bělošská autorita pořádně nezabývala. A tak se to bude dít dál a bude to jen extrémnější. Jednoho dne napíšu tu knihu o sportu a dosáhnu nejnižšího společenského kreditu v dějinách světa.

Neviním z této situace černochoy. Oni neschválili zákon proti bělošské imigraci z roku 1965. Oni nevytvořili afirmativní akci. Nepřišli s politikami, jako je „rasové normování“, které po desetiletí umožňovalo méně kvalifikovaným černošským uchazečům získat práci u policie, hasičů a na dalších dobře placených místech ve státní správě oproti bělochům, kteří měli vyšší skóre v požadovaných testech. Neprosadili orwellovský termín „nenávistný projev“. Možná si stěžovali na to, co říkají „rasističtí“ běloši při vyjadřování svých názorů na sociálních sítích, ale byli to bělošští autoritáři, kdo je „zrušil“. Pokaždé. Když myslíme na „Karen“, myslíme na „probuzené“ bělošky, které touží kontrolovat chování ostatních bělochů. Černoši by ve skutečnosti dokázali využít situace daleko více.

Vydám výhradu, kterou dělám vždy, když píšu o rase. Koneckonců si myslím, že jsem asi jediný Bílý Američan, který se na to dívá z této perspektivy. Já černochoy nenávidím. V průběhu let jsem se stovkami z nich pracoval a stýkal se s nimi. V některých ohledech jsem měl většinu z nich raději než většinu bělochů. Ale prostě na ně nejsou kladeny stejné nároky jako na všechny ostatní. Pokud se zákony, pravidla a očekávání chování nevztahují na všechny stejně, pak nemají smysl. Nikdo by je neměl respektovat. Rozhodně by k nim v této temné fázi Ameriky 2.0 neměl mít žádný běloch sebemenší respekt. Je to výhradní vina bělošských vůdců a já viním průměrného bělocha, že se nad tím nepohoršuje a nevolá po tom.

V každé jednotlivé kulturní otázce běloši „prohráli“. Kapitulovali před nesmysly o úžasných černošských vynálezcích, úžasných černošských vojácích z občanské války, úžasných černošských

vědkyních z NASA. Přijali dvojsmysl, že černoši vytvořili mocné civilizace a také přispěli vším podstatným při „budování“ Ameriky, přestože je vždy drželi dole zlí bělošští supremacisté. Nesměli nic dělat, a přesto dosáhli nevidaných úspěchů. To je základ „černošských studií“, nebo se to teď tuším jmenuje „afroamerická studia“. Ať tak či onak, je to plné faktických informací jako noční zpravodajství CNN. A ti, kteří získali titul v takovém směšném oboru, nyní dosahují mocenských pozic. Jak si myslíte, že se někdo z nich bude chovat k bělochům?

Je třeba zopakovat, že to vše se odehrálo v době, kdy v této zemi drželi většinu moci běloši. V každém okamžiku mohli toto šílenství zastavit. Mohli, a zřejmě i měli, na černochoy uplatňovat stejné standardy jako na všechny ostatní. Je „rasistické“ požadovat, aby se na všechny lidi vztahovaly stejné standardy? Jsem „nenávislný“, když podporuji spravedlnost? Rovnost před zákonem? Rovnost na pracovišti? Ale každý bělošský zaměstnavatel, pokud by někde nějak existoval, který by se pokusil prosazovat spravedlnost a rovnost, by se ocitl na ulici s první hlasitou reakcí „promiňte!“. „To je rasistické!“ má v Americe 2.0 mnohem větší váhu než „to je nespravedlivé!“. Ne že by se už mnoho bělochů obtěžovalo na nespravedlnost upozorňovat.

V Jihoafrické republice poprvé v historii světa jedna rasa lidí dobrovolně předala moc jiné rase lidí. Ať už byla realita apartheidu jakákoli, jakmile se černí chopili moci, zdá se, že se snažili pomstít průměrným bílým Jihoafričanům. Z Jihoafrické republiky přicházejí hrůzné příběhy o znásilňování a vraždách. Nemohu vědět, nakolik jsou věrohodné. Ale v Americe se běloši fakticky vzdali moci také. Ne doslova; naši vůdci mají stále většinou bělošské tváře. Ale nezastupují průměrné bělochoy o nic víc než Africký národní kongres. Vše, co dělají, snižuje sebeúctu bělochů.

Ať už je to váš velmi bohatý bělošský „zástupce“ v Kongresu, člen místní bělošské školní rady nebo všetečný „Karen“ ve vašem bloku, Amerika je plná bělochů, kteří se nenávidí. Kterí pronášejí protibělošskou rétoriku, jako by je k tomu vedly loutkové provázky. Kterí si zřejmě neuvědomují, že jsou sami běloši. Jednoho dne jim nějaký Don Jeffries odpoví na jejich blábolení: „Uvědomuješ si, že jsi Bílý, že? Zahrnujete do tohoto paušálního odsuzování celého národa i sebe? Své děti? Své rodiče?“ Ale zatím to nikdo neudělal. Místo toho uznale přikyvuji, když je za „rasistu“ označeno něco jiného. Náplasti. Ptáci. Spánek. Když je rasistické všechno, není rasistické nic. V tu chvíli to slovo ztrácí smysl.

Vladimir Putin začal před několika lety vyzývat Rusy, aby měli více dětí. Byl tehdy jediným bílým vůdcem, který otevřeně mluvil o zničení Kavkazanů. Nyní maďarská prezidentka, neméně žena, Katalin Novaková, říká: „Musíme učinit založení rodiny atraktivní možností pro příští generaci.“ A to se jí líbí. Nastavuje velkorysé daňové možnosti, aby občané měli z plození dětí prospěch. Čím více jich budou mít, tím větší budou mít prospěch. Jak bych si přál, aby něco takového nabídli naši vlastní propastní vůdci před čtyřiceti lety. Možná by tam běhala spousta vztekklých Jeffriesů. Je to jeden z důvodů, proč je Putin tak demonizován? Nečekejte, že by Novakova vyhrála nějakou mainstreamovou soutěž popularity, to také ne.

Běloši se musí přestat bát říkat své názory na rasové téma. Proč by měli mít černoši a nebílí v tomto ohledu monopol? Nikdy nedojde k „dialogu“, vždycky je to diatriba nějakého studenta afrikanistiky, kterému opovrzhlivě přikyvuji bělošští zaprodanci. Není špatné starat se o ty, kteří se vám nejvíce podobají, i když jsou to běloši. Ne „barevní“, i když Bílá je barva. Je vaší povinností jako rodiče chránit své děti před tím, aby byly označeny za ty, které mají „privilegia“, která rozhodně nemají. Poukažte na to, že „rozmanitost“ by neměla znamenat méně bělochů.

Právě v době, kdy jsem psal tento článek, jsme byli svědky odhalení nebělošské starostky Bostonu Michelle Wu, která plánovala vánoční večírek výhradně pro „barevné vyvolené“. Bez ohledu na trapnou frazeologii Amerika 2.0 to znamenalo, že bělochům není vstup povolen. Žádní Irové se nemusí hlásit. Pokud jste čekali nějaké rozhořčené pobouření od našich poddajných médií nebo od

nějakého bělošského vůdce kdesi v okolí, nedávali jste posledních padesát let pozor. Wu nevydal standardní omluvu, jakou vydává každý běloch, který se proviní nějakým porušením dogmat „Woke“. Rychle a co nejkuriózněji. A stejně ji zruší. Wuová se okopala a večírek pokračoval podle plánu. Wu je samozřejmě vdaná za bělocha. O tom už neuslyšíte. Google už na ni blokuje vyhledávání. Jsou to jen běloši. Zjistili jsme, že na jejich životech nezáleží.

Těch pár odvážných Bělochů, kteří v této zchátralé zemi zbyli, se vlastně zrušilo samo za to, že zveřejnili rozumnou mantru, že „na všech životech záleží“. Odpovědí naší bělošské většinové elity je, že ne, vlastně nezáleží. Příznivci hnutí Black Lives Matter strhávali sochy a v létě 2020 vypalovali města po celé zemi. Zatímco drahý „rasista“ Donald Trump byl prezidentem. Nic se nedělo, ani ze strany Trumpa, ani ze strany jiných bělochů. Policie, známá tím, že střílí hluché chodce do zad, ustoupila. Někteří z nich poklekli po boku výtržníků. Jestli vám tohle neřeklo, co se děje, tak už nevím, co by mělo. Jsme svědky genetické apokalypsy. Existuje reálná šance, že byste mohli být stíháni jen za zmínku o Velké výměně.

Buď je rasa důležitá, nebo není. Nemůžete podporovat jednu rasu v tom, aby měla absurdně nafouklé ego ohledně své barvy pleti, a zároveň ponižovat barvu pleti jiné rasy a trestat ji, pokud se pokusí o sebemenší obranu. Některé rasy si nejsou rovnější než jiné. Tohle není Farma zvířat. Všichni bychom měli být posuzováni podle obsahu svého charakteru, jak kdysi řekl Martin Luther King (který by dnes byl napadán jako bělošský supremacista). Neraď mluvím o rase. Ale je to jejich oblíbené téma. A protože o něm nikdo z nás nechtěl mluvit, stojíme na pokraji zániku. To je něco, co by nás mělo všechny znepokojovat a proti čemu bychom se neměli bát bojovat. Některé druhy tuto šanci nikdy neměly. Nebudme jako mamuti nebo ptáci dodo.

AUTOR: Donald Jeffries

Překlad: zvedavec.news

[ZDROJ](#)